Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1407/2002

z dnia 23 lipca 2002 r.

w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego

(Dz.U. L 205 z 2.8.2002, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1407/2002

z dnia 23 lipca 2002 r.

w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 87 ust. 3 lit. e) i art. 89,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Doradczego utworzonego zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Traktat EWWiS, jak też i zasady przyjęte dla jego wykonania, w szczególności decyzja Komisji nr 3632/93/EWWiS z dnia 28 grudnia 1993 r. ustanawiającą zasady wspólnotowe w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego ([5]), wygasają dnia 23 lipca 2002 r.

(2) Nierównowaga konkurencyjna pomiędzy węglem z Wspólnoty a węglem przywożonym zmusiła przemysł węglowy do podjęcia zdecydowanych środków restrukturyzacyjnych, w tym znacznej redukcji produkcji w ciągu ostatnich kilku dekad.

(3) Wspólnota stała się coraz bardziej uzależniona od zewnętrznego zaopatrzenia w źródła energii pierwotnej. Jak stwierdzono w Zielonej Księdze w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa podaży energii, przyjętej przez Komisję dnia 29 listopada 2000 r., dywersyfikacja źródeł energii, pod względem obszarów geograficznych i rodzaju produktów, umożliwi stworzenie warunków dla zwiększenia bezpieczeństwa podaży energii. Ta strategia uwzględnia rozwój krajowych źródeł energii pierwotnej, w szczególności źródeł energii wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej.

(4) Ponadto, sytuacja polityczna na świecie wprowadza całkowicie nowy wymiar do oceny ryzyka geopolitycznego i ryzyka bezpieczeństwa w sektorze energetycznym oraz nadaje szersze znaczenie idei bezpieczeństwa podaży energii. W związku z tym musi być dokonywana regularna ocena ryzyka odnoszącego się do unijnej struktury podaży energii.

(5) Jak wskazano w Zielonej Księdze w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa podaży energii, konieczne jest, w oparciu o bieżącą sytuację energetyczną, podjęcie środków, które umożliwią zagwarantowanie dostępu do zasobów węgla i stąd potencjalną dostępność wspólnotowego węgla.

(6) W związku z tym, Parlament Europejski w dniu 16 października 2001 r. przyjął uchwałę dotyczącą Zielonej Księgi Komisji w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa podaży energii, która uznaje znaczenie węgla jako krajowego źródła energii. Parlament Europejski stwierdził, że należy wziąć pod uwagę pomoc finansową dla produkcji węgla, jednocześnie uznając potrzebę większej efektywności w tym sektorze i zmniejszania subwencji.

([1]) Dz.U. C 304 E z 30.10.2001, str. 202.
([2]) Opinia wydana 30 maja 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. C 321 z 16.11.2001, str. 2.
([4]) Dz.U. C 48 z 21.2.2002, str. 49.
([5]) Dz.U. L 329 z 30.12.1993, str. 12.

▼B

(7) Wzmocnienie bezpieczeństwa energetycznego Unii, które podkreśla generalna zasada ostrożności, uzasadnia więc utrzymywanie możliwości produkcji węgla z uwzględnieniem pomocy państwa. Jednakże realizacja tego celu nie kwestionuje potrzeby kontynuacji procesu restrukturyzacji przemysłu węglowego, zważywszy, że w przyszłości większość produkcji węgla pozostanie raczej niekonkurencyjna w stosunku do węgla przywożonego.

(8) Minimalny poziom produkcji węgla, wspólnie z innymi środkami, szczególnie promocją źródeł energii odnawialnej, pomoże utrzymać udział krajowych źródeł energii pierwotnej, które znacząco zwiększą bezpieczeństwo energetyczne Unii. Co więcej, udział krajowych źródeł energii pierwotnej posłuży promocji celów ekologicznych w ramach stałego rozwoju.

(9) Strategiczny kontekst bezpieczeństwa energetycznego ma charakter rozwojowy, co uzasadnia średniookresową ocenę niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę udział wszystkich krajowych źródeł energii pierwotnej.

(10) Niniejsze rozporządzenie nie narusza swobody wyboru przez Państwa Członkowskie ich zaopatrzenia w źródła energii. Pomoc i jej kwota będą przyznawane zgodnie z przepisami odnoszącymi się do każdego rodzaju źródła energii i do wartości każdego z tych źródeł.

(11) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, produkcja subsydiowanego węgla musi być ograniczona do tego, co jest absolutnie konieczne, aby mieć efektywny udział w realizacji celu bezpieczeństwa energetycznego. Pomoc przyznana przez Państwa Członkowskie będzie zatem ograniczona do pokrycia kosztów inwestycyjnych lub bieżących strat produkcyjnych w przypadku gdy górnictwo jest częścią planu zabezpieczenia zasobów.

(12) Pomoc państwa dla utrzymania dostępu do rezerw węgla w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego powinna być przeznaczona dla jednostek produkcyjnych, które mogłyby przyczynić się do realizacji tego celu na satysfakcjonujących ekonomicznie warunkach. Wdrożenie tych zasad pomoże zmniejszyć pomoc dla przemysłu węglowego.

(13) Mając na względzie ryzyka związane z geologiczną niepewnością, pomoc na pokrycie początkowych kosztów inwestycji pozwoli jednostkom produkcyjnym, które są rentowne lub bliskie ekonomicznej rentowności, na podjęcie inwestycji, koniecznych do zachowania konkurencyjnego potencjału produkcyjnego.

(14) Proces restrukturyzacji przemysłu węglowego ma zasadnicze reperkusje społeczne i regionalne z powodu ograniczenia działalności. Jednostki produkcyjne, które nie są uprawnione do pomocy jako części realizacji celu dostępu do rezerw węgla muszą, więc mieć możliwość, tymczasowo, skorzystania z pomocy dla złagodzenia społecznych i regionalnych skutków ich zamknięcia. Ta pomoc w szczególności umożliwi Państwom Członkowskim zastosowanie odpowiednich środków na rozwój społeczny i gospodarczy obszarów objętych procesem restrukturyzacji.

(15) Przedsiębiorstwa będą także uprawnione do pomocy na pokrycie kosztów, które zgodnie ze zwykłymi zasadami rachunkowości nie dotyczą kosztów produkcji. Niniejsza pomoc ma na celu pokrycie kosztów nadzwyczajnych, w szczególności przejętych zobowiązań.

▼B

(16) Zmniejszanie pomocy dla przemysłu węglowego pozwoli Państwom Członkowskim, zgodnie z ich ograniczeniami budżetowymi, na ponowne rozdzielenie pomocy przyznanej sektorowi energetycznemu, w oparciu o zasadę stopniowego transferu pomocy zwykle udzielanej na konwencjonalne formy energii, w szczególności sektorowi węglowemu, na źródła energii odnawialnej. Pomoc na źródła energii odnawialnej będzie przyznawana zgodnie z zasadami i kryteriami przyjętymi w wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ([1]).

(17) Realizując swoje zadanie, Wspólnota musi zapewnić, że są ustanowione, zachowane i stosowane normalne warunki konkurencji. W szczególności w odniesieniu do rynku energii elektrycznej, pomoc dla przemysłu węglowego nie może wpływać na wybór podaży źródeł energii pierwotnej przez producentów energii elektrycznej. W związku z tym, ceny i ilość węgla muszą być swobodnie uzgadniane pomiędzy Umawiającymi się Stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

(18) Poziom minimalny produkcji subsydiowanego węgla pomoże utrzymać znaczącą pozycję europejskiego wydobycia i technologię czystego spalania węgla, umożliwiając w szczególności jej transfer do głównych zagłębi węglowych poza Unią. Taka polityka przyczyni się do znacznej globalnej redukcji emisji zanieczyszczeń i gazów cieplarnianych.

(19) Uprawnienia Komisji muszą być wykonywane w oparciu o dokładną i pełną wiedzę o środkach, które rządy planują podjąć. W związku z tym, Państwa Członkowskie powinny dostarczać Komisji skonsolidowane sprawozdanie pokazujące wszystkie szczegóły pomocy bezpośredniej i pośredniej, którą planują one przyznać przemysłowi węglowemu, wymieniając powody i zakres proponowanej pomocy, i jej zależność z planem dostępu do zasobów węgla i, tam gdzie będą miały zastosowanie, przedłożą plany redukcji działalności.

(20) W celu wzięcia pod uwagę terminu wyznaczonego zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE ([2]) w sprawie dużych zakładów spalania węgla, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zgłoszenia Komisji konkretnych zakładów produkcyjnych będacych częścią planów zamknięcia lub planów dostępu do rezerw węgla najpóźniej do czerwca 2004 r.

(21) Zakładając zgodność z obecnym programem, przemysłowi węglowemu może być również przyznawana przez Państwa Członkowskie pomoc na badania naukowe i prace rozwojowe oraz na ochronę środowiska i szkolenie. Pomoc musi być przyznana zgodnie z wymaganiami i kryteriami ustalonymi przez Komisję dla tych kategorii pomocy.

(22) Zastosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia wobec wygaśnięcia Traktatu EWWiS i decyzji nr 3632/93/EWWiS może spowodować powstanie trudności dla przedsiębiorstw związane z faktem, że w tym samym roku kalendarzowym będą miały zastosowanie dwa programy pomocy. Dlatego jest konieczne zastosowanie okresu przejściowego do dnia 31 grudnia 2002 r.

(23) Proponowany państwowy system pomocy uwzględnia bardzo zróżnicowane czynniki, które charakteryzują obecny przemysł węglowy i rynek energii we Wspólnocie jako całość. Te czynniki, które mogą się w mniejszym lub większym stopniu zmienić, niektóre z nich niespodziewanie, szczególnie zdolność węgla ze Wspólnoty do wzmocnienia unijnego bezpieczeństwa energetycznego, powinny być ponownie ocenione w ciągu trwania programu, w kontekście stałego rozwoju, w ramach sprawozdania. Na podstawie takiego sprawozdania, uwzględniając różne rodzaje paliw kopalnych dostępnych na terytorium Wspólnoty, Komisja przedstawi Radzie propozycje, które uwzględnią rozwój

([1]) Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.
([2]) Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1.

▼B

i długoterminowe perspektywy programu, w szczególności społeczne i regionalne aspekty procesu restrukturyzacji przemysłu węglowego.

(24) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie jak najszybciej po wygaśnięciu Traktatu EWWiS i działać wstecz w celu zapewnienia pełnych korzyści z jego przepisów,

PRZYJĘŁA NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady udzielania pomocy dla przemysłu węglowego w celu przyczynienia się do restrukturyzacji tego przemysłu. Ustanowione tutaj zasady uwzględniają:

— społeczne i regionalne aspekty restrukturyzacji sektora,

— potrzebę zachowania, jako środka ostrożności, poziomu minimalnego krajowej produkcji węgla dla zagwarantowania dostępu do rezerw.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

a) „węgiel” oznacza wysokiej-, średniej- i niskiej klasy węgiel kategorii A i B, w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ ([1]);

b) „plan dostępu do rezerw węgla”: plan opracowany przez Państwo Członkowskie, zapewniający produkcję minimalnej ilości krajowego węgla, koniecznej do zagwarantowania dostępu do rezerw węgla;

c) „plan likwidacji”: plan opracowany przez Państwo Członkowskie zapewniający środki, których efektem jest ostateczne zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla;

d) „początkowe koszty inwestycji”: stałe koszty kapitałowe bezpośrednio związane z pracami infrastrukturalnymi lub wyposażeniem koniecznym do eksploatacji złóż węgla w istniejących kopalniach;

e) „koszty produkcji” oznacza koszty związane z bieżącą produkcją, skalkulowane zgodnie z art. 9 ust. 3, obejmujące poza eksploatacją operacje związane z przeróbką węgla, w szczególności ze wzbogacaniem na mokro, klasyfikacją i sortowaniem oraz transportem do punktu załadunkowego;

f) „bieżące straty produkcyjne” oznacza dodatnią różnicę pomiędzy kosztem produkcji i ceną sprzedaży łącznie z dostawą swobodnie uzgodnioną pomiędzy Umawiającymi się Stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

Artykuł 3

Pomoc

1. Pomoc dla przemysłu węglowego uznaje się za zgodną z właściwym funkcjonowaniem wspólnego rynku tylko wtedy, gdy jest ona zgodna z przepisami rozdziału 2, bez uszczerbku dla programów pomocy państwa na badania i rozwój technologiczny, środowisko naturalne i kształcenie.

([1]) Międzynarodowy system kodyfikacji węgla wysokiej klasy i średniej klasy (1998); Międzynarodowa klasyfikacja węgla w złożach (1998) i Międzynarodowy system klasyfikacji węgla niskiej klasy (1999).

▼B

2. Pomoc pokrywa wyłącznie koszty związane z węglem do produkcji energii elektrycznej, skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, produkcji koksu i opalania pieców hutniczych w przemyśle stalowym w przypadku gdy takie zastosowanie ma miejsce we Wspólnocie.

ROZDZIAŁ 2

KATEGORIE POMOCY

Artykuł 4

Pomoc na ograniczenie działalności

Pomoc dla przedsiębiorstwa przeznaczona konkretnie na pokrycie bieżących strat jednostki produkcyjnej jest uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem tylko wtedy, gdy spełnia następujące warunki:

a) działalność danych jednostek produkcyjnych stanowi część planu zamknięcia, którego termin nie wykracza poza dzień 31 grudnia 2007 r.;

b) notyfikowana pomoc na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może przekraczać przewidywanych kosztów produkcji i przewidywanych przychodów na rok produkcyjny węgla. Pomoc wypłacona w rzeczywistości podlega corocznej korekcie, w oparciu o aktualne koszty i przychody, najpóźniej do końca roku produkcyjnego węgla następującego po roku, dla którego pomoc została przyznana;

c) kwota pomocy na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może powodować, że ceny łącznie z dostawą węgla ze Wspólnoty będą niższe niż węgla podobnej jakości z państw trzecich;

d) pomoc nie może powodować zniekształcenia konkurencji pomiędzy kupującymi węgiel a użytkownikami we Wspólnocie;

e) pomoc nie może powodować zniekształcenia konkurencji na rynku energii elektrycznej na rynku skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, na rynku produkcji koksu oraz na rynku stal.

Artykuł 5

Pomoc na dostęp do zasobów węgla

1. Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z ust. 2 i 3, przyznać pomoc przedsiębiorstwu, skierowaną konkretnie do jednostki produkcyjnej lub grupy jednostek produkcyjnych, wyłącznie, jeśli pomoc przyczynia się do zachowania dostępu do rezerw węgla. Jednostka produkcyjna może otrzymać pomoc wyłącznie z tytułu kategorii określonych w ust. 2 lub ust. 3. Nie jest możliwa kumulacja pomocy z tytułu ust. 2 i 3.

Pomoc na inwestycje początkowe

2. Pomoc przeznaczona na pokrycie inwestycji początkowych może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem wyłącznie, jeśli spełnia warunki ustanowione w art. 4 lit. c), d) i e) oraz następujące warunki:

a) pomoc jest przeznaczona dla istniejących jednostek produkcyjnych, które nie otrzymały pomocy z tytułu art. 3 decyzji nr 3632/93/EWWiS lub które otrzymały pomoc zaakceptowaną przez Komisję na podstawie powyższego art. 3 po wykazaniu, że były one zdolne osiągnąć pozycję konkurencyjną wobec cen węgla o podobnej jakości z państw trzecich;

b) jednostki produkcyjne opracują plan operacyjny i plan finansowy pokazujące, że pomoc dla danego projektu inwestycyjnego zapewni efektywność ekonomiczną tych jednostek;

c) pomoc notyfikowana i rzeczywiście wypłacona nie przekroczy 30 % ogólnych kosztów właściwego projektu inwestycyjnego, który pozwoli jednostkom produkcyjnym na osiągnięcie konkurencyjności w stosunku do cen węgla podobnej jakości z państw trzecich.

▼B

Pomoc przyznana zgodnie z niniejszym ustępem, czy to w formie pojedynczej wypłaty czy rozłożona na kilka lat nie może być wypłacona po dniu 31 grudnia 2010 r.

Pomoc na bieżącą produkcję

3. Pomoc przeznaczona na pokrycie bieżących strat produkcyjnych może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem wyłącznie, jeśli spełnia warunki ustanowione w art. 4 lit. b)–e) i następujące warunki:

a) działalność omawianych jednostek produkcyjnych lub grup jednostek produkcyjnych w tym samym przedsiębiorstwie tworzy część planu dostępu do rezerw węgla;

b) pomoc jest przyznawana jednostkom produkcyjnym, które mają najlepsze ekonomiczne perspektywy, ze szczególnym odniesieniem do poziomu i struktury kosztów produkcji, oraz w granicach ilości krajowego węgla produkowanego zgodnie z planem wymienionym w lit. a)

Artykuł 6

Zmniejszanie pomocy

1. Ogólna kwota pomocy dla przemysłu węglowego przyznanej zgodnie z art. 4 i art. 5 ust. 3 powinna mieć trend spadkowy i prowadzić do jej znacznego zmniejszenia. Nie można przyznać pomocy na redukcję działalności na podstawie art. 4 po dniu 31 grudnia 2007 r.

2. Ogólna kwota pomocy dla przemysłu węglowego przyznanej zgodnie z art. 4 i 5 nie przekroczy, w żadnym roku po 2003 r., kwoty pomocy zaakceptowanej przez Komisję zgodnie z art. 3 i 4 decyzji nr 3632/93/EWWiS na rok 2001.

▼A1

W drodze odstępstwa od przepisów poprzedzającego akapitu, w stosunku do Państw Członkowskich przystępujących do Unii z dniem 1 maja 2004 r., całkowita wielkość pomocy dla przemysłu węglowego, udzielona zgodnie z art. 4 i 5, nie przekroczy w żadnym z lat następujących po roku 2004 wielkości pomocy zatwierdzonej przez Komisję dla roku 2004 r., zgodnie z art. 10.

▼B

Artykuł 7

Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych

1. Pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwom, które prowadzą lub prowadziły działalność związaną z produkcją węgla, w celu umożliwienia im pokrycia kosztów powstających lub powstałych w wyniku racjonalizacji i restrukturyzacji przemysłu węglowego, które nie są związane z bieżącą produkcją („odziedziczone zobowiązania") jest traktowana jako zgodna ze wspólnym rynkiem przy założeniu, że wypłacona kwota nie przekracza tych kosztów. Taka pomoc może być wykorzystana na pokrycie:

a) kosztów poniesionych tylko przez przedsiębiorstwa, które prowadzą lub prowadziły restrukturyzację, tj. kosztów związanych z rekultywacją terenów pokopalnianych przeprowadzoną zgodnie z wymogami ochrony środowiska;

b) kosztów poniesionych przez kilka przedsiębiorstw.

2. Kategorie kosztów wynikających z racjonalizacji i restrukturyzacji przemysłu węglowego są określone w Załączniku.

Artykuł 8

Wspólne przepisy

1. Zatwierdzona kwota pomocy przyznanej zgodnie z którymkolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia jest obliczana z uwzględnieniem pomocy udzielonej w tym samym celu, niezależnie od formy, z innych zasobów krajowych.

▼B

2. Całość pomocy otrzymanej przez przedsiębiorstwo jest wykazywana w sprawozdaniach finansowych jako oddzielna pozycja przychodów w odróżnieniu od obrotów. W przypadku gdy przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc na mocy niniejszego rozporządzenia prowadzi nie tylko wydobycie, ale także inną działalność gospodarczą, przyznane fundusze są wykazywane na oddzielnych rachunkach, tak aby przepływy pieniężny na podstawie niniejszego rozporządzenia były wyraźnie rozpoznawalne. Fundusze są zarządzane w taki sposób, aby nie było możliwości transferowania ich na inną działalność.

ROZDZIAŁ 3

PROCEDURY NOTYFIKACJI, OCENY I ZATWIERDZENIA

Artykuł 9

Notyfikacja

1. Oprócz przepisów art. 88 Traktatu i rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiających szczegółowe zasady zastosowania art. 93 Traktatu WE ([1]), pomoc wymieniona w niniejszym rozporządzeniu jest przedmiotem szczególnych przepisów ustanowionych w art. 2–12.

2. Państwa Członkowskie, które przyznają pomoc dla przemysłu węglowego, dostarczą Komisji wszystkie potrzebne informacje na tle bieżącej sytuacji w energetyce, dla uzasadnienia szacowanych zdolności produkcyjnych tworzących część planu dostępu do rezerw węgla, poziom minimalny produkcji potrzebny do zagwarantowania tego dostępu, a także uwzględniając kategorie pomocy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i odpowiednie rodzaje wsparcia, biorąc pod uwagę specyfikę przemysłu węglowego w każdym Państwie Członkowskim.

3. Koszty produkcji są obliczone zgodnie z trzymiesięcznym preliminarzem kosztów przesłanym Komisji przez przedsiębiorstwa węglowe lub ich stowarzyszenia. Przedsiębiorstwa te włączają zwykłą amortyzację i odsetki od pożyczonych środków do swojej kalkulacji kosztów produkcji. Kwalifikujące się koszty oprocentowania opierają się na rynkowych stawkach oprocentowania i są ograniczone do działań wymienionych w art. 2 lit. e).

4. Państwa Członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc na redukcję działalności wymienionej w art. 4, przedstawią Komisji plan zamknięcia jednostek produkcyjnych najpóźniej do dnia 31 października 2002 r. Plan ten powinien zawierać, co najmniej następujące elementy:

a) wyspecyfikowanie jednostek produkcyjnych;

b) rzeczywiste lub szacunkowe koszty produkcji każdej jednostki produkcyjnej na rok produkcyjny węgla; koszty te są obliczane zgodnie z ust. 3;

c) szacunkową produkcję na rok produkcyjny, jednostek produkcyjnych będących przedmiotem planu likwidacji;

d) szacunkową kwotę pomocy na ograniczenie działalności, na rok produkcyjny węgla.

5. Państwa Członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc określoną w art. 5 ust. 2, przedłożą najpóźniej do dnia 31 grudnia 2002 r. Komisji projekt planu dostępu do rezerw węgla. Ten plan dostarczy, jako minimum, obiektywnych kryteriów wyboru, takich jak rentowność ekonomiczna, którą mają osiągnąć jednostki produkcyjne w celu otrzymania pomocy na projekty inwestycyjne.

6. Państwa Członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc wymienioną w art. 5 ust. 3, przedstawią Komisji plan dostępu do zasobów najpóźniej do dnia 31 października 2002 r. Plan ten powinien zawierać co najmniej następujące elementy:

([1]) Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

▼B

a) obiektywne kryteria wyboru, jakie mają spełniać jednostki produkcyjne, tak aby zostały włączone do tego planu;

b) specyfikację jednostek produkcyjnych lub grup jednostek produkcyjnych w tym samym przedsiębiorstwie spełniających kryteria wyboru;

c) rzeczywiste lub szacunkowe koszty produkcji dla każdej jednostki produkcyjnej na rok produkcyjny węgla; koszty te są obliczane zgodnie z ust. 3;

d) plan działalności i plan finansowy dla każdej jednostki produkcyjnej lub grupy jednostek produkcyjnych w tym samym przedsiębiorstwie odzwierciedlające zasady budżetowe Państw Członkowskich;

e) szacunkową produkcję na rok produkcyjny węgla, jednostek produkcyjnych lub grup jednostek produkcyjnych w tym samym przedsiębiorstwie, tworzącą część planu dostępu do rezerw węgla;

f) szacunkową kwotę pomocy na dostęp do rezerw węgla na każdy rok produkcyjny węgla;

g) odpowiednie udziały krajowego węgla i źródeł energii odnawialnej wobec wielkości krajowych źródeł energii pierwotnej, które przyczyniają się do realizacji celu bezpieczeństwa energetycznego w ramach stałego rozwoju i spodziewane trendy zwiększania lub zmniejszania tych udziałów.

▼A1

6a. Państwa Członkowskie przystępujące do Unii z dniem 1 maja 2004 r. przedstawią plany, o których mowa w art. 9 ust. 4, 5 i 6 w możliwie najszybszym terminie po przystąpieniu, nie później jednak niż 31 sierpnia 2004 r.

▼B

7. Jako część notyfikacji planów, określonych w ust. 4, 5 i 6, Państwa Członkowskie dostarczą Komisji wszystkie informacje dotyczące zmniejszania emisji gazów cieplarnianych. Powinny się one odnosić w szczególności do ograniczania emisji w wyniku wysiłków stosowania czystych technologii spalania węgla.

8. Państwa Członkowskie, na odpowiednio uzasadnionej podstawie poinformują Komisję najpóźniej do czerwca 2004 r. o wytypowaniu z nazwy jednostek produkcyjnych tworzących część planów, określonych w ust. 4 i 6.►A1 Państwa Członkowskie przystępujące do Unii z dniem 1 maja 2004 r. mogą dokonać notyfikacji po przystąpieniu, lecz nie później niż 31 sierpnia 2004 r. ◄

9. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich zmianach w planie wcześniej dostarczonym Komisji zgodnie z ust. 4, 5, 6, 7 i 8.

10. Państwa Członkowskie wysyłają powiadomienie o wszystkich środkach finansowych, które zamierzają przyznać w ciągu roku produkcyjnego węgla, wyszczególniając charakter wsparcia z powołaniem się na formy pomocy, określone w art. 4, 5 i 7. Państwa dostarczą Komisji szczegóły istotne dla kalkulacji przewidywanych kosztów produkcji i ich związku z planami notyfikowanymi Komisji zgodnie z ust. 4, 5, 6, 7 i 8.

11. Państwa Członkowskie prześlą zawiadomienie o wysokości kwoty oraz wyczerpującą informację na temat środków faktycznie wypłaconych w roku produkcyjnym, nie później niż 6 miesięcy po zakończeniu tego roku produkcyjnego. Przed końcem następnego roku produkcyjnego zgłoszą one również wszelkie korekty w odniesieniu do środków finansowych pierwotnie wypłaconych.

12. Powiadamiając o pomocy określonej w art. 4, 5 i 7 oraz składając oświadczenie o pomocy rzeczywiście wypłaconej, Państwa Członkowskie dostarczą wszelkich informacji koniecznych do celów weryfikacji warunków i kryteriów wymienionych w niniejszych przepisach.

▼B

Artykuł 10

Ocena i zatwierdzenie

1. Komisja oceni plan(-y) notyfikowane zgodnie z art. 9. Komisja podejmie decyzję o ich zgodności z warunkami i kryteriami określonymi w art. 4, 5, 6, 7 i 8 oraz o ich zgodności z celami niniejszego rozporządzenia, zgodnie z regulaminem ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 659/1999.

2. Komisja zbada środki notyfikowane zgodnie z art. 9 ust. 10. w świetle planów dostarczonych w ramach art. 9 ust. 4, 5, 6, 7 i 8. Komisja podejmie decyzję zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 11

Sprawozdania Komisji

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r., Komisja przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów, obejmujący w szczególności doświadczenia i problemy wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia od czasu jego wejścia w życie. Komisja oceni w świetle środków podjętych przez Państwa Członkowskie wyniki restrukturyzacji przemysłu węglowego i skutki dla rynku wewnętrznego.

2. Komisja przedstawi bilans odpowiedniego udziału różnych rodzimych źródeł energii pierwotnej w każdym z Państw Członkowskich, łącznie z różnymi kategoriami dostępnych paliw kopalnych. Uwzględniając rozwój odnawialnych źródeł energii, Komisja oceni faktyczny udział rodzimego węgla w długoterminowym bezpieczeństwie energetycznym Unii Europejskiej jako część strategii stałego rozwoju, oraz przedstawi swoją ocenę, w jakim stopniu węgiel będzie potrzebny do celu zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego.

Artykuł 12

Środki wykonawcze

Komisja podejmie wszelkie środki dla wykonania niniejszego rozporządzenie. Uchwali wspólne ramy dla przekazywania informacji, które pozwolą jej ocenić zgodność z warunkami i kryteriami ustalonymi dla przyznawania pomocy.

Artykuł 13

Środki oceny

1. W oparciu o sprawozdanie przygotowany zgodnie z art. 11, Komisja przedstawi Radzie, w razie potrzeby, propozycje zmian w niniejszym rozporządzeniu dotyczące stosowania go w odniesieniu do pomocy, od dnia 1 stycznia 2008 r. Zachowując zasadę ograniczania pomocy, propozycje takie ustanowią w szczególności zasady, w oparciu o które od dnia 1 stycznia 2008 r. będą wprowadzane plany Państw Członkowskich.

2. Zasady określone w ust. 1 zostaną ustanowione w świetle celów wymienionych w art. 1, ze szczególnym uwzględnieniem społecznych i regionalnych skutków środków podejmowanych w odniesieniu do energii.

Artykuł 14

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼B

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 24 lipca 2002 r.

2. Pomoc obejmująca koszty na 2002 r. może być, jednakże kontynuowana na podstawie uzasadnionego wniosku Państwa Członkowskiego, z zastrzeżeniem przepisów i zasad przyjętych w decyzji nr 3632/93/EWWiS, z wyjątkiem zasad dotyczących ostatecznych terminów i procedur.

3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Definicje kosztów określonych w art. 7

1. *Koszty poniesione i zaplanowane tylko przez przedsiębiorstwa, które prowadzą lub przeprowadziły proces restrukturyzacji i racjonalizacji*

   Wyłącznie:

   a) koszty wypłat na świadczenia socjalne wynikające z przejścia na emerytury pracowników przed osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego;

   b) inne wydatki nadzwyczajne na pracowników, którzy stracili pracę w wyniku procesu restrukturyzacji i racjonalizacji;

   c) wypłata emerytur i świadczeń poza systemem ustawowym pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku procesu restrukturyzacji i racjonalizacji oraz pracownikom uprawnionym do takich wypłat przed restrukturyzacją;

   d) koszt pokrywany przez przedsiębiorstwo na przekwalifikowanie pracowników, aby pomóc im znaleźć pracę poza przemysłem węglowym, szczególnie koszty szkolenia;

   e) zapewnienie deputatu węglowego pracownikom, którzy stracili swoją pracę w wyniku restrukturyzacji i racjonalizacji oraz pracownikom uprawnionym do otrzymania takiego świadczenia przed procesem restrukturyzacji;

   f) koszty, wynikające z przepisów administracyjnych, prawnych lub podatkowych;

   g) dodatkowe prace zabezpieczające pod ziemią, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych;

   h) szkody górnicze, przy założeniu że zostały one spowodowane przez jednostki produkcyjne, przewidziane do zamknięcia z powodu restrukturyzacji;

   i) koszty związane z rekultywacją terenów pokopalnianych, zwłaszcza:

      — koszty wynikające z opłat dla instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i usuwanie wody odpadowej,

      — inne koszty wynikające z dostaw wody i odprowadzania ścieków;

   j) koszty pozostałe pokrywające ubezpieczenie zdrowotne byłych górników;

   k) nadzwyczajna rzeczywista amortyzacja, przy założeniu że wynika ona z zamknięcia jednostek produkcyjnych (bez uwzględniania rewaloryzacji, która nastąpiła od dnia 1 stycznia 1994 r. i była wyższa niż stopa inflacji);

2. *Koszty poniesione i zaplanowane przez kilka przedsiębiorstw*

   a) wzrost składek poza systemem ustawowym dla pokrycia kosztów ubezpieczenia socjalnego jako skutek spadku liczby wpłacających, w następstwie procesu restrukturyzacji;

   b) wydatki, wynikające z procesu restrukturyzacji, na zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków;

   c) wzrost opłat dla instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i odprowadzanie ścieków, przy założeniu, że wzrost ten wynika z ograniczenia, w następstwie procesu restrukturyzacji, produkcji węgla stanowiącej podstawę do nakładania opłat.